

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje 24 2021
Zondag 13 juni

Derde zondag na Pinksteren

Epistel : H. Petrus I, 5, 6 – 11

Evangelie : Lucas, 15, 1 – 10

Deze zondag valt onder het octaaf van het feest van het Heilig Hart van Jezus. De liefde van het Heilig Hart wordt voorgesteld met het beeld van de Goede Herder. De Goede Herder zorgt voor zijn schapen, leidt ze, voedt ze, beschermt ze. En als er eentje de verkeerde kant op gaat en zo verloren loopt of in een valstrik belandt, dan gaat de Goede Herder op zoek ernaar en brengt het verloren en gewonde schaap in zijn armen terug naar de veilige schaapsstal.

Wij kunnen ons ofwel aan de Goede Herder toevertrouwen (evangelie) ofwel aan de brullende leeuw, de duivel (epistel).

Als men de liefde van Christus wil voorstellen schildert men het Heilig Hart van Jezus. In de oude Kerk echter schilderde men de Goede Herder...op alle muren van de catacomben.

Voor de eerste christenen betekende de afbeelding van de Goede Herder dat Christus de *Verlosser* is. In de kudde van God is het verdwaalde schaapje de zondige mens. Christus werd in de wereld gezonden om het schaapje naar huis te brengen d.w.z., naar de hemelse kudde.

Het is ook het beeld van de *doopsel*. Petrus zegt: “*Gij waart als dolende schapen, maar gij zijt teruggekeerd tot de Herder van de zielen*”.

Het is eveneens het beeld van het *goddelijk leven*. De Goede Herder houdt het schaapje op zijn schouders. Hij blijft er innig mee verenigd.

En het beeld van de *Eucharistie*. Wij zijn met Christus verenigd door het H. Misoffer, de Eucharistie “*Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem*”. Bij het zien van het beeld van de goede Herder dachten de eerste christenen steeds aan de H. Eucharistie; tenslotte is dit het beeld van de *zalige terugkeer in het hemelse*.

Het is een heerlijke parabel over de barmhartigheid van God; Jezus zelf zegt: “*Ik zeg u, bij de engelen van God is er vreugde over één enkele zondaar die zich bekeert*”.

Uit: Dagmissaal e.a.

Uit de brief van Pater Daniël Maes – 28 mei 2021

Na het Tweede Vaticaans Concilie ontstond er in de Kerk een beweging van een zogenaamde terugkeer naar het wezenlijke. Eeuwenoude tradities, ontstaan uit een bezieling van de heilige Geest, werden roekeloos overboord gegooid om zich aan te passen aan een vulgaire, moderne, heidense levensstijl. De eerbied voor het heilige, de Eucharistie, Sacramenten, kerken verdween snel. Rijke religieuze praktijken en gebeden zoals het rozenhoedje, het angelus, processies en zegeningen werden afgeschaft door hen die zogenaamd enkel het wezenlijke wilden behouden. Een aan de moderne wereld aangepast christendom trok echter geen roepingen meer aan. Waarom de wereld verlaten om aan te sluiten bij een christendom dat helemaal werelds geworden is? Een onverdeelde inzet en trouw voor het sacrament van het huwelijk werd schaars. De eerbied voor het menselijk leven zelf brokkelde af.

De eerste christenen behoorden tot de meest loyale burgers van het Romeinse Rijk maar zij hielden onwrikbaar vast aan het Evangelie van Jezus Christus, aan het christelijk geloof en leven, tegen de openbare praktijken in. Zij deden niet mee met de afgodendienst, al moesten ze daarvoor de marteldood ondergaan. Door hun leven, bezield door de heilige Geest, hebben zij uiteindelijk de heidense maatschappij overwonnen en omgevormd. Hetzelfde is nu nodig, maar nog veel dringender. In onze tijd lijkt de hel losgebroken te zijn. Alles wat waar, schoon, goed, heilig is, wordt aangevallen en afgebroken, onder stuwning van een goddeloze werelddictatuur. Zo komt het dat niets meer veilig is, omdat ook niets meer heilig is. In deze wereld moet de verrijzenis van Jezus Christus als overgang van dood naar leven opnieuw verkondigd, gevierd en beleefd worden.

“Kom heilige Geest en vervul de harten van uw gelovigen. Geef ons inzicht en moed om te weerstaan aan het kwade...”

De Geest van Pinksteren is de enige aanvaardbare bezieling voor *“de nieuwe wereldorde”* en de grote herstart of *“reset”*, die de wereld nu nodig hebben.

Behoud van het motu proprio “Summorum Pontificum”

Het opdragen van de eeuwenoude Mis schijnt een doorn in de ogen van bepaalde hogere geestelijken. Wat paus Benedictus XVI regelde voor een mogelijke terugkeer tot de tridentijnse Latijnse Mis wordt nu met afbraak bedreigd. Een wereldwijde bevraging aan de bisdommen waar en hoeveel traditionele missen er zijn en over hoeveel gelovigen dit zou gaan die de voorkeur geven aan de ‘oude Mis, ging hieraan vooraf.

De paus kan het “Summorum Pontificum” van 2007 in vraag stellen als hij dat wil. Hij heeft tenslotte de sleutels ertoe. Maar, wat hij niet kan is de waarheid en de geschiedenis veranderen. De Traditionele Latijnse Mis (TLM) werd nooit opgeheven en werd dus nooit illegaal.

Pausen kunnen ook de goddelijke wet niet veranderen: wat heilig is en goed kan niet plots onheilig en slecht zijn en kan dus niet zomaar verboden worden. Vanwaar toch die ‘kerkelijke’ tegenstand tegen deze eeuwenoude Heilige Mis?

Aan de trouwe gelovigen wordt nu dringend gebed gevraagd:

Heilige Jozef, beschermer van de heilige Kerk, wij richten ons tot u om uw bijzondere bescherming te vragen voor het behoud van de vele traditionele Missen over de hele wereld waarin de gelovigen zich voelen als een ‘thuis komen’ bij de Drie-ene God.

De toekomst van de Kerk, voorspelling door J. Ratzinger - 1969

De zwakte waarmee de Kerk nu, anno 1969², aanwezig is in het dagelijks leven maakt haar toekomst in de samenleving onzeker. Haar toekomst hangt voortaan af van de standvastigheid van haar gelovigen met diepe geloofswortels die er naar leven.

Het sterke geloof komt niet van diegenen die sporadisch bidden, aangepast aan het moment en de omstandigheden; ook niet van hen die anderen bekritisieren en zichzelf beschouwen als de onfeilbare maatstaf. Het komt eveneens van diegenen die de gemakkelijkste weg kiezen en het pad van een *levend* geloof omzeilen of het geloof als onwaarheid of achterhaald bestempelen.

Als het voor velen moeilijk is om God waar te nemen komt dit doordat het te gemakkelijk geworden is onszelf te ontwijken en weg te vluchten van de diepten van ons bestaan.

In de toekomst zal de Kerk kleiner worden. De grote gebouwen zullen niet meer vol gelovigen zijn. In de samenleving zal de Kerk het aanzien verliezen. Ze zal arm worden.

Wie God hebben laten vallen, zullen grote armoede lijden en zich onuitsprekelijk eenzaam voelen in een totaal geplande wereld. Enkel door de dagelijkse zorgen die aantonen hoe de mens slaaf is van zijn eigen ego, zullen de ogen langzaam opengaan.

Dan zal men de kleine christelijke gemeenschap ontdekken als iets totaal nieuw.

Zo ben ik er zeker van dat de Kerk zeer moeilijke tijden tegemoet gaat met geweldige omwentelingen. Maar ik ben er ook van overtuigd dat, wat er van de Kerk al overblijven, niet de Kerk van een politieke cultus zal zijn die al dood is, maar de Kerk van het geloof. Ze zal niet langer een dominante sociale kracht zijn, maar zal openbloeien en een thuishaven worden waar leven en hoop de dood overwinnen. Want ondanks alle moeilijkheden zullen er sterke, heilige roepingen komen. De Kerk zal christenen kennen die verder denken dan de slogans van de tijd, die verder zien omdat zij in hun leven een bredere werkelijkheid omhelzen.

Uit: Interview Kerstavond 1969 Joseph Ratzinger

“Met Jezus Christus verbonden kunnen wij vrijmoedig nader treden in goed vertrouwen omwille van ons geloof in zijn persoon. Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heer Jezus Christus, aan wie alle vaderschap in de hemel en op aarde zijn naam ontleent.. Moge Hij overeenkomstig de rijkdom van zijn glorie u geven dat gij naar de inwendige mens krachtig wordt gesterkt door zijn Geest en dat Christus woont in uw harten door het geloof....”

H. Paulus brief aan de Efeziërs. 3, 14 – 17

Verant. C.C.

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw
Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robins@skynet.beW:

www.foyermartherobin.net info@huizemartherobin.net